

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2604/2020
01.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Младен Станојев, адвокат из ..., против тужене ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Александар Петров, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 184/18 од 11.12.2019. године, у седници већа одржаној 01.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 184/18 од 11.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 184/18 од 11.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бечеју П 145/16 од 17.01.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиљи ДД исплати износ од 300.000,00 динара, на име накнаде нематеријалне штете, због константног психичког малтретирања на часовима Ставовима другим, трећим, четвртим и петим изреке обавезани су тужиоци АА, ББ, ВВ и ГГ да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 9.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, обавезана је тужиља ДД да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.600,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 184/18 од 11.12.2019. године, жалба тужене је одбијена, а жалба тужиље ДД делимично усвојена, а делимично одбијена, па је преиначена пресуда Основног суда у Бечеју П 145/16 од 17.01.2018. године тако што је обавезана тужена да тужиљи ДД исплати износ од 40.000,00 динара на име нематеријалне штете због психичког малтретирања на часовима ..., са законском затезном камато од 17.01.2018. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 134.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи ДД на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 15.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014 и 87/2018, у даљем тексту ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Узимајући у обзир врсту спора, садржину судске заштите и начин пресуђења, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем права. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Уз ревизију нису приложене судске одлуке којима је на другачији начин одлучено о истоветним или битно истоветним чињеницама у истим правним ситуацијама, па зато нема места одлучивању о ревизији тужене ни ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5.ЗПП, у вези члана 479. став 6. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужиоци су тужбу у овој правној ствари ради накнаде нематеријалне штете, поднели Основном суду Бечеју дана 08.02.2013. године. Првостепена пресуда донета је 17.01.2018. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 300.000,00 динара. Другостепена пресуда донета је 11.12.2019. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по

срењем курсу НБС на да подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тачка 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачка 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић